

[Helga Pedersen.]

Heising, i, at der ikke er anledning til at gå i enkeltheder med hensyn til det responsum, der er afgivet af udenrigsministeriet i denne sag, men jeg vil på den anden side gerne gøre et par bemærkninger i anledning af den redegørelse, vi har fået.

Det er vist første gang, vi står over for spørgsmålet om praktisering af bestemmelserne i grundlovens § 20, og resultatet af overvejelserne er altså, omend med nogen tvivl, blevet, at her er grundlovens § 20 ikke anvendelig. Jeg synes imidlertid, det må understreges, at resultatet gælder for de faktiske forhold, som de er i dag, hvor konventionernes bestemmelser alene kan tænkes anvendt på Risøanlægget. Hvis udviklingen fører med sig, at der oprettes private virksomheder, hvor de omhandlede materialer benyttes og kontrol således kan blive mulig, ja, så må folketinget igen se på spørgsmålet.

Det siges i redegørelsen, at udenrigsministeriet mener, at der, hvis private virksomheder skal oprettes, antagelig bliver tale om koncessionerede virksomheder, og man kan så lade vilkårene for koncessionerne affatte i overensstemmelse med konventionernes krav. Jeg forstår redegørelsen således, at som sagen foreligger i dag, er det udelukket, at internationale myndigheder i henhold til disse konventioner vil kunne gennemtvinge foranstaltninger over for danske, der er ansat i virksomheder som de her omhandlede; det vil kun være vore egne nationale myndigheder, der kan foranledige sådan gennemtvingelse.

Det er ganske interessant, at man har valgt i denne situation, hvor nogen tvivl dog kan opstå, ikke at gå frem efter reglerne i grundlovens § 20. Jeg ville egentlig have troet, at man i en sag, hvor spørgsmålet om suverænitetsafgivelse eventuelt kunne blive aktuelt, så vidt muligt ligesom ville sikre sig på forhånd ved at komme med lovforslaget straks og så opnå majoritet som foreskrevet i grundlovens § 20 — og i denne sag ville kravene som foreskrevet i denne paragraf nemt kunne opfyldes — men det har man altså ikke ment var nødvendigt.

Så længe der ikke faktisk bliver tale om at beskære vore nationale myndigheders kompetence, og da vi desuden har den højst-

ærede udenrigsministers tilsagn om, når nye skridt kan ventes, at få underretning i det stående udvalg vedrørende atomenergikommissionens beretning, kan mit parti på dette grundlag tilslutte sig det foreliggende forslag.

Ole Bjørn Kraft: Da forslaget om tiltrædelse af disse konventioner blev forelagt tinget, måtte det for alle rejse spørgsmålet, om der ikke her var tale om et forhold, der naturligt hørte ind under grundlovens § 20, og som altså, fordi det i så fald ville dreje sig om suverænitetsafgivelse, krævede den særlige procedure, som forfatningen her forskriver.

Der kan ikke være nogen tvivl om, at der her foreligger et grænsetilfælde, hvor en nøje prøvelse var nødvendig. Vi har da også i udvalget haft indgående forhandlinger om denne dag; vi har, som det har været nævnt, fået en redegørelse fra udenrigsministeriet, og vi har haft lejlighed til at høre de synspunkter, som den særligt kyndige på det folkeretlige område har fremsat over for udvalget. Vi kan efter denne forhandling og på grundlag af den redegørelse, ministeriet har givet, nu tiltræde forslaget og acceptere denne redegørelses konklusioner. Men jeg vil gerne tilføje, det sker under forudsætning af — således som også den ærede ordfører for venstre, det ærede medlem frk. Helga Pedersen, for et øjeblik siden gav udtryk for — at selve praktiseringen af konventionerne bliver fulgt meget nøje, og at der gives mulighed for i det udvalg, der beskæftiger sig med disse problemer, at følge, om en udvikling skulle finde sted, der på ny ville rejse tvivl om, hvorvidt grundlovens § 20 er taget i agt. Men således som sagen nu foreligger på grundlag af den indstilling, der er kommet fra udvalget, kan vi også fra vor side anbefale det høje ting at stemme for vedtagelsen af konventionerne.

Fuglsang: Mit parti erkender, at det bredest mulige samarbejde på de områder, konventioner af denne art omfatter, er både naturligt og nødvendigt. Vi ved, at et sådant samarbejde allerede i en årrække har fundet sted og været frugtbringende for videnskabsmændene. Jeg tænker på samarbejdet gennem FN's kommissioner, og